

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINI

23. kos.

V LJUBLJANI, dne 4. septembra 1930.

Letnik I.

VSEBINA:

138. Uredba o številu in vrsti oddelkov v državnih bolnicah. 139. Pravilnik o natančnejših določilih za izvrševanje zakona o nadzorstvu nad živili. 140. Pravilnik o brezplačni in znižani vožnji na železnicah in ladjah v državni eksploataciji. 141. Pravilnik o terenskem delu tehniških uslužbencev gozdarske stroke.	142. Pravila o polaganju izpita v ljudskih in višjih narodnih šolah. 143. Izprememba in dopolnitev v navodilih o pristojnosti za posle resora ministrstva za trgovino in industrijo I. štev. 36413/O z dne 4. XII. 1929. 144. Razne objave iz »Službenih novin«.

Uredbe osrednje vlade.

138.

Na podstavi § 15. zakona o bolnicah ter v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta predpisujem

Naredbo

o številu in vrsti oddelkov v državnih bolnicah.*

Člen 1.

Obča državna bolnica v Beogradu ima te-le oddelke:

- 2 za kirurgijo;
- 2 za notranje bolezni;
- 1 za prsne bolezni;
- 1 za otroške bolezni;
- 1 za ortopedijo;
- 1 za očne bolezni;
- 1 za bolezni ušes, grla in nosa;
- 1 za kožne in venerične bolezni;
- 2 za ženske bolezni in porode;
- 1 za živčne bolezni;
- 1 za stomatologijo.

Člen 2.

Oddelek za otroške bolezni ima odsek za otroško kirurgijo; oddelek za ortopedijo odsek za fizikalno terapijo; oddelek za očne bolezni odsek za trahom; oddelek za živčne bolezni odsek za opazovanje duševno bolnih.

Člen 3.

Obča državna bolnica v Beogradu ima te-le zavode:

- 1 zavod za rentgenologijo;
- 1 zavod za radijevo terapijo;
- 1 prosekturo;
- 1 lekarno.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 19. avgusta 1930, št. 188/LXIX.

Člen 4.

Državne bolnice na edežu kraljevskih banskih uprav imajo te-le oddelke:

- 1 za kirurgijo;
- 1 za notranje bolezni;
- 1 za prsne bolezni;
- 1 za otroške bolezni;
- 1 za nalezljive bolezni;
- 1 za očne bolezni;
- 1 za bolezni ušes, grla in nosa;
- 1 za kožne in venerične bolezni;
- 1 za ženske bolezni in porode;
- 1 za živčne bolezni.

Člen 5.

Oddelek za kirurgijo v bolnicah iz člena 4. ima odseke za urologijo, ortopedijo in stomatologijo.

Člen 6.

Bolnice iz člena 4. imajo tudi te-le zavode:

- 1 zavod za rentgenologijo;
- 1 prosekturo;
- 1 lekarno.

Člen 7.

Zakladna bolnica v Zagrebu ima poleg oddelkov, navedenih v členu 4., odsekov iz člena 5. in zavodov iz člena 6. tudi zavod za radijevo terapijo.

Člen 8.

Oddelek se lahko otvori in za njegovo delovanje postavi potrebno osebje samo, ako so za njegovo pravilno delovanje na razpolago zadostni prostori, ki omogočajo delo, ustrežajoče medicinski znanosti.

Člen 9.

Novi oddelki se morejo osnovati in otvoriti v državnih bolnicah z odločbo ministra za socialno politiko in narodno zdravje po zaslišanju glavnega sanitetnega sveta in v soglasju s predsednikom ministrskega sveta in

samo tedaj, kakor se za nove oddelke zgradé potrebni prostori.

To velja tudi za povečanje števila oddelkov, določenih s to uredbo.

Osnovanje novih oddelkov sme predlagati svet šefov oddelkov po bolnični upravi.

Člen 10.

Bolnice za duševne bolezni imajo za vsakih 300 bolnikov en oddelek.

Člen 11.

Sekundarne zdravnike razmešča na poedine oddelke upravnik po potrebi ter po zaslišanju sveta šefov.

Člen 12.

Ta uredba velja od dne, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

S. št. 7.151/30., 3. julija 1930.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:

Nikola Preka s. r.

139.

Na podstavi § 24. zakona o nadzorstvu nad živili ter v sporazumu z ministri za notranje posle, poljedelstvo, trgovine in industrijo predpisujem

Pravilnik

o natančnejših določilih za izvrševanje zakona o nadzorstvu nad živili.*

Obči del.

Člen 1.

Za »živila« v zmislu zakona o nadzorstvu o živilih se smatra vse, kar služi ljudem za hrano, užitek ali pijačo v nepredelanem ali predelanem stanju, a ne služi v prvi vrsti za zdravljenje in ublaževanje bolezni.

Člen 2.

Predmeti obče uporabe v zmislu istega zakona so:

1. posode za pripravljanje in izdelovanje hrane in pijače, nadalje vsi predmeti, ki pridejo v dotiko s hrano in pijačo pri proizvodnji, pripravljanju, merjenju, tehtanju, zamotavanju, čuvanju, prevažanju in uživanju;
2. predmeti, ki služijo za snajenje in vzdrževanje sodov, posod itd. v redu, ki služijo za pripravljanje, proizvodnjo in predelovanje, merjenje, tehtanje itd.;
3. predmeti, ki služijo za snajenje, barvanje in negovanje kože, las, zob, ustne votline, nohtov in ustnic;

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 23. junija 1930., št. 139/LII.

4. igračke, tapete, maske, sveče in umetno cvetje;
5. vsi predmeti, ki se bodo naknadno po potrebi v zmislu zakona o nadzorstvu nad živili označili za predmete obče uporabe.

Člen 3.

Pregled mesa (perutnine, divjačine, rib, rakov, školjk), se vrši posebej po predpisih, določenih v »Pravilniku za pregled živine za klanje in meso«, izdanem od ministrstva za poljedelstvo in vode pod št. 8749/1925 v »Službenih novinah« z dne 23. oktobra 1925. Pregled mesa (perutnine, divjačine, rib, rakov, školjk) vršijo po navedenem pravilniku za to označene strokovne osebe.

Člen 4.

Nadzorstvo in preiskavo vina kakor tudi vseh drugih predelav grozdja vinske trte, se vrši posebej v zmislu »zakona o vinu« z dne 9. decembra 1929, razglašenega v »Službenih novinah« št. 297 z dne 18. decembra leta 1929. (Uradni list z dne 8. februarja 1930., št. 126/29).

Člen 5.

Prepovedano je:

1. proizvajati, pripravljati, predelovati, omotavati, prevažati živila ali predmete obče uporabe za trgovino na tak način, ki bi bil škodljiv za človeško zdravje;
2. prodajati za živila blago, ki je škodljivo za človeško zdravje;
3. zaposlovati osebe, obbolele na nalezljivih boleznih, ali osebe, ki bi mogle prenesti nalezljivo bolezen.

Člen 6.

Prepovedano je:

1. prodajati ponarejena živila ali jih ponarejati z namenom prevare v trgovini in prometu;
2. prodajati živila pod imenom, ki bi moglo kupca dovesti v zmotu, ki jim pa po kvaliteti ne pripada;
3. proizvajati blago, ki služi izrečno za ponarejanje živil;
4. prodajati ali pripravljati predmete, navedene v členu 2. tega pravilnika pod 3., 4. in 5., ki bi mogli s svojim sestavnim delom ali s svojo pripravo delovati škodljivo na zdravje;
5. uporabljati pri snajenju in vzdrževanju sodov, posod in sličnega v redu, taka sredstva, ki so ali po sebi strupena ali škodljiva za človeško zdravje ali bi mogla na posodah povzročiti take izpremembe, da bi z daljšo uporabo te posode mogla nastati škoda za ljudsko zdravje;
6. trgovati z živili in predmeti obče uporabe, ki ne ustrezajo predpisom tega pravilnika.

Člen 7.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje lahko v sporazumu z ministri za notranje posle, za poljedelstvo, trgovino in industrijo po potrebi:

1. prepove:
 - a) proizvodnjo in pripravljanje živil in predmetov obče uporabe na način, ki bi mogel škodovati zdravju;
 - b) uporabo barv za barvanje živil in predmetov obče uporabe, škodljivih za zdravje;
2. predpiše: kako in kje je treba označiti kakovost, sestavne dele živil in predmetov obče uporabe; na omotu,

posodi, mestu hrambe itd., v potrebnem primeru pa tudi na blagu samem;

3. predpiše čas prodaje kakor tudi količino, število ali kako drugo udomačeno merilo pri trgovanju s posameznimi živili, oziroma predmeti obče uporabe;

4. postavi definicije posameznih živil kakor tudi ugotovi načela, po katerih se morajo živila smatrati za pokvarjena in potvorjena.

Clen 8.

Prostori, kjer se živila predelujejo, pripravljajo, prodajajo in hranijo, morajo ustrezati higienskimi zahtevam ter spadajo pod stalno nadzorstvo v zmislu § 10. zakona.

Clen 9.

Nadzorni organi imajo pravico po potrebi prisostvovati carinjenju živil in predmetov obče uporabe na državni meji ali na kakem drugem kraju, kjer se carini, ter vzeti potreben vzorec blaga. Lastnika blaga (sirovine) je treba pismeno obvestiti, da se je pri carinjenju vzel vzorec, ter mu je treba hkratu poslati službeni vzorec proti poštnemu potrdilu.

Za lastnika blaga (sirovin) se smatra oseba, ki je kot taka označena na deklaraciji blaga (tovornem listu ali fakturi).

Clen 10.

Lastniki tvornic ali podjetij, ki se bavijo s proizvodnjo in prirejanjem živil ali predmetov obče uporabe, morajo na zahtevanje nadzornih oblastev pošiljati periodične vzorce svojih izdelkov ali sirovin na preiskavo pristojnemu higienskemu zavodu zaradi zdravstvene varnosti potrošnikov.

Clen 11.

Vzorci živil in predmetov obče uporabe, ki se dadó hraniti, je treba čuvati tri mesece na odsekih, kjer je izvršena strokovna preiskava.

Clen 12.

Šef in ostali strokovnjaki za pregled živil v zmislu § 16. zakona o nadzorstvu nad živili morajo imeti posebno strokovno izobrazbo po pravilniku S. št. 11.435 (»Službene novine« 118—XVIII).

Ti strokovnjaki vršijo vse preiskave, podpisujejo službene izvide (analize) in mnenja in nastopajo pred sodiščem pot veščaki. Po tem se more za službeni izvid (analizo) ali mnenje smatrati samo to, kar so podpisali ti strokovnjaki.

Clen 13.

Zaradi enakomernosti dela ter možnosti primerjanja izvidov (analiz) izda ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje od časa do časa »Službene metode za pregled živil«.

Za sedaj se morajo smatrati za službene metode, zbrane v knjigi »Schweizerisches Lebensmittelbuch« (švicarski knjiga o živilih).

Clen 14.

Transportne družbe niso dolžne preiskovati, ali deklaracija blaga, napisi in označbe omota (zaboja) za odpravo izročnega jim blaga ustrezajo predpisom tega pravilnika, kolikor ga sami ne prodajajo.

Clen 15.

Pravilnik za posamezna živila, oziroma predmete obče uporabe, ki niso navedeni že v tem pravilniku, sme

minister za socialno politiko in narodno zdravje po potrebi od časa do časa predpisati v sporazumu z ministri za notranje posle, poljedelstvo, trgovino in industrijo.

Mleko.

Clen 16.

Pod nazivom »mleko« se sme prodajati za neposredno hrano ali za predelovanje samo neizpremenjeno kravje mleko, dobljeno od dobro hranjenih krav z redno, neprekinjeno ter vsestransko molžo.

Mleko ostalih živali se mora označiti po vrsti živali za ovčje mleko, kozje mleko in slično.

Clen 17.

Molža, hranjenje mleka v skladišču in prevažanju se mora vršiti z največjo snažnostjo.

Clen 18.

Dovoljeno ni trgovati s potvorjenim mlekom, to je:

1. z mlekom, pomešanim z vodo;
2. posnetim mlekom, ako ni označeno s tiskanim napisom »Posneto mleko«. Napis mora biti tiskan na belem kartonu s črnimi ali temno modrimi črkami tako, da so črke najmanj 60 mm visoke ter 6 mm debele;
3. s pasteriziranim mlekom, ako ni označeno s tiskanimi črkami: »To mleko je pastarizirano pri X stopnjah C«. Namesto znaka X je treba postaviti stopnje temperature, pri kateri se je izvršilo pasteriziranje: napis mora biti tiskan, pri posodah, večjih od 4 litrov, na belem kartonu s črnimi ali temnomodrimi črkami, da so črke najmanj 60 mm visoke in 66 mm debele; ako se pasterizirano mleko prodaja v steklenicah z manj nego 4 litri, morajo biti črke najmanj 12 mm visoke in 2 mm široke. Na vsaki steklenici mora biti hkratu označen dan, katerega se je izvršila pasterizacija, ter ime lastnika (firme) tvornice;
4. s steriliziranim mlekom, ako ni označeno s tiskanim napisom »to mleko je sterilizirano«. Napis mora biti tiskan na belem papirju s črnimi ali temnomodrimi črkami tako, da je višina črke najmanj 12 mm visoka ter 2 mm široka. Steriliziranje mleka je dovoljeno samo v steklenicah in sicer v velikosti $\frac{1}{2}$ l, 1 l in 2 l.

Clen 19.

V prometu ne sme biti:

1. mleko, ki ima nenaraven duh, okus in barvo;
2. mleko, ki je dobljeno v prvih 8 dneh po odtelitvi;
3. mleko živali, ki so bolne na boleznih, ki bi z uživanjem mleka mogle škodovati zdravju konsumentov;
4. mleko krav, ki se zdravijo z zdravili, ki preidejo v mleko (arzen, živo srebro itd.).

Clen 20.

Mleko krav, ki so bolne na sliuavki v gobcu ali na parkeljnicu, se sme prodajati samo kuhano.

Clen 21.

Obča upravna oblastva smejo v interesu občega zdravja postaviti pod službeno nadzorstvo živali, kojih mleko se prodaja na javnih tržiščih,

Člen 22.

Prepovedano je uporabljati sredstva za konserviranje (očuvanje) mleka.

Člen 23.

Ako ni mogoče s preiskušnjo z gotovostjo dokazati ponarejanja, se mora po možnosti vzeti vzorec v staji.

Člen 24.

Mleko, ki ima več nego 9° kisline, se mora smatrati za kislo mleko in se mora tudi pod tem imenom prodajati.

Člen 25.

Mleko, ki ima več nego 50.000 klic v 1 cm³, se ne sme prodajati za užitek ljudem.

Člen 26.

Prodajalci mleka morajo pred vsako prodajo dobro premešati mleko v transportnih ali prodajnih posodah, ker pred oblastvi ne velja izgovor, da je odstotek masti znižan zaradi nepazljivosti.

Člen 27.

Posode in naprave, ki služijo za dobivanje, prevažanje, mešanje, hranjenje in predelovanje mleka, ne smejo biti iz bakra, medí, cinka, svinca in galvaniziranega železa ter morajo imeti tako obliko, da se dadó lahko snaziti.

Posode je treba imeti v dobrem stanju in snažne ter se ne smejo uporabljati za druge namene.

Prevozna sredstva (vozove, avtomobile itd.) je treba imeti v neoporečenem redu in snažnosti.

Člen 28.

Prostori, ki služijo za prodajo mleka, morajo biti prostrani in snažni, ne smejo se uporabljati za spalnice, za stanovanje in za pralnice.

Člen 29.

Blago, ki s čimer koli vpliva na kakovost, na duh, na okus mleka itd., se ne sme prodajati v istih prostorih, kjer se prodaja tudi mleko.

Člen 30.

Osebe, ki so okužene z nalezljivimi boleznimi, ne smejo biti zaposlene pri dobivanju, prodaji in razpečavanju mleka.

Člen 31.

Dovoljenja za prodajo specialnega mleka (za otroke in bolnike) smejo oblasti občé uprave prve stopnje dati samo na osnovi pregleda pristojnega higienskega zavoda; lahko tudi izdajo na osnovi takega pregleda posebne predpise za gojenje krav, dobivanje in prodajo takega mleka.

Člen 32.

Za prodajo nepotvorjenega mleka, ki ima manj nego 2-3% masti, veljajo predpisi kakor za posneto mleko, to je da se smatra za posneto mleko.

Člen 33.

Sladka smetana (vrhnje) mora imeti najmanj 20%, stepena smetana pa najmanj 30% masti.

Člen 34.

Kisla smetana (vrhnje) mora imeti najmanj 20% masti.

Smetana mora pri prodaji imeti označbo svoje vrste, in sicer: sladka smetana, stepena smetana, in kislá smetana.

Člen 35.

Kefir, jogurt in slični proizvodi se smejo delati samo iz kuhanega mleka.

Člen 36.

Mlečne konzerve morajo biti opremljene z napisom, iz katerega se more takoj razbrati, iz kakenga mleka so narejene (mleka ali posnetega mleka). Razen sladkorja se ne smejo uporabljati nikaka sredstva za konserviranje (očuvanje).

Vse tvornice, ki se bavijo s predelovanjem mleka (s pasteriziranjem, steriliziranjem mleka, proizvajanjem sira, sirovega masla, jogurta, kefira itd.), morajo imeti dovoljenje od oblasti občé uprave druge stopnje. Ta dovoljenja se izdajajo po predhodnem mnenju pristojnega higienskega zavoda.

V prošnji je treba navesti in označiti vse prostore, ki služijo pri predelovanju mleka, vsa zbirališča in prodajalnice.

Naknadno adaptirane prostore in prodajalnice je treba prijaviti po pristojnem higienskem zavodu oblasti občé uprave druge stopnje.

Prepovedano je prodajati pasterizirano in sterilizirano mleko na odprtem tržišču.

Sir.

Člen 37.

Z izločevanjem raznih sestavnih delov s pomočjo sirčka ali s kisanjem kravjega mleka, smetane (vrhnja) in posnetega mleka ter z nadaljno predelavo se dobiva proizvod, ki se imenuje sir.

Sir iz mleka ostalih živali se mora označiti po vrsti živali: za ovčji sir, kozji sir itd., kolikor tak sir ne nosi svojega specialnega, občé znanega imena.

Člen 38.

Po vsebini masti razlikujemo: mastni, $\frac{3}{4}$ mastni, $\frac{1}{2}$ mastni, $\frac{1}{4}$ mastni, in sicer sir zadnje vrste.

Sir mora obsegati najmanj:

pri mastnem siru	45% masti
pri $\frac{3}{4}$ mastnem siru	35% "
pri $\frac{1}{2}$ mastnem siru	25% "
pri $\frac{1}{4}$ mastnem siru	15% "

Siri, ki se dobivajo iz smetane (vrhnja) in pridejo pod tako označbo v trgovino, morajo imeti najmanj 50% masti.

Člen 39.

Siru slični proizvodi, kojih mast prihaja po manjem delu ali vobče ne prihaja iz kravjega mleka ali iz mleka drugih živali, se smejo prodajati samo pod označbo »umetni sir«.

Člen 40.

Dovoljeno je barvati sir z neškodljivimi barvami.

Člen 41.

Cela masa umetnega sira mora biti rdeče barvana.

Člen 42.

Glede izdelovanja, trgovine in prodaje umetnega sira veljajo isti predpisi kakor glede margarine.

Člen 43.

Sir, ki se prodaja, mora biti čist, ne sme imeti naravnega zgledanja, duha, barve in okusa. Ne sme biti pripravljen od mleka bolnih živali in ne sme imeti drugih rudninskih sestavin razen kuhinjske soli.

Sirovo maslo in maslo.

Člen 44.

Pod označbo »sirovo maslo« se sme prodajati samo mast, pridobljena izključno iz kravjega mleka brez primesi drugih vrst masti.

Pod označbo »čajno sirovo maslo« se sme prodajati samo sirovo maslo čistega duha in okusa ter z manj nego 5% kisline.

Člen 45.

Sirovo maslo mora obsegati najmanj 80% masti.

Člen 46.

Barvanje sirovega masla ni dovoljeno.

Člen 47.

Kuhinjska sol je (z vidno označbo) dovoljena primes, dokler so sredstva za konzerviranje in ostale kemikalije prepovedane.

Člen 48.

Prepovedano je prodajati za ljudsko prehrano plesnivo, žarko ali drugače pokvarjeno sirovo maslo, ki ima več ko 18% kisline.

Sirovo maslo iz mleka krav, ki so bolne na slinavki in na parkljih, se sme prodajati samo za »maslo« (kuhanostirovo maslo).

Člen 49.

Blago, ki s čimerkoli vpliva na kvaliteto sirovega masla (na duh, okus itd.), se ne sme prodajati v istih prostorih, kjer se prodajo sirovo maslo.

Člen 50.

Prodajanje sirovega masla od hiše do hiše je prepovedano.

Člen 51.

Maslo je kuhano in potem ohlajeno sirovo maslo. Čisto maslo mora imeti najmanj 90% masti.

Člen 52.

Prepovedano je dajati v promet maslo:

1. ki je pretvorjeno s pomočjo vode;
2. ki je žarko.

Člen 53.

Prepovedano je barvati maslo z različnimi nedovoljenimi sredstvi.

Člen 54.

Potvorjeno je sirovo maslo ali maslo:

1. kateremu je dodano drugih živalskih ali rastlinskih masti;
2. v katerem je več nego 3% soli;

3. v katerem je več nego 16% vode, oziroma pri maslu več nego 5% vode;

4. kateremu je dodano tujih primesi za konzerviranje, kakor borove in salicilove kisline, formalina itd.;

5. kateremu je dodano drugih tvorin, da se mu poveča teža n. pr. rudninskih tvarin, moke, skroba, zgnetenega krompirja in sira.

Člen 55.

Zdravju škodljivo je sirovo maslo, oziroma maslo, ki je:

1. prirejeno iz okuženega mleka;
2. z dotiko bolnih oseb in zadrževanjem v bolniških prostorih okuženo s klicami bolezni;
3. narejeno z nedovoljenimi sredstvi za konzerviranje (tuje masti in olja, sir, borova kislina, benoicidna kislina in sl.);
4. hudo žarko, smrdljivo, plesnivo.

Margarina.

Člen 56.

»Margarina« so vse vrste masti za ljudsko prehrano, ki so po svoji konsistenci, zgledanju in barvi slične svežemu sirovemu maslu, pa se ne dobivajo izključno iz mleka.

Člen 57.

Samo s higienske strani neoporečne sirovine se smejo uporabljati za proizvodnjo margarine.

Člen 58.

Ne sme se prodajati za ljudsko prehrano margarina z visoko stopnjo kisline, niti margarina, ki je žarka, plesniva ali drugače pokvarjena.

Člen 59.

Kuhinjska sol je z vidljivo označbo dovoljena primes, dokler so sredstva za konzerviranje in ostale kemikalije prepovedane primesi.

Barvanje margarine z neškodljivimi barvami je dovoljeno, uporaba aromatičnih tvarin pa je pri proizvodnji (fabrikaciji) margarine prepovedana.

Člen 60.

Zaradi lažjega spoznavanja margarine mora 5% celokupne teže masti v margarini tvoriti sezamovo olje.

Sezamovo olje se mora primešati v začetku že pri samem mešanju masti daljnega predelovanja (fabrikacije).

Člen 61.

Dovoljeno je prodajati in uvažati margarine samo v obliki kocke, katere strani so visoke 1 decimeter.

Margarina mora biti zamotana v beli papir, na vsaki površini predpisane oblike pa mora stati s tiskanimi, črnimi ali temnomodrimi črkami označba »margarina«.

Ako je zapisano tudi kako trgovsko ime (izmišljeno ime) razen označbe »margarina«, potem se sme to trgovsko ime označiti le z manjšimi črkami, nego je napisana predpisana označba »margarina«.

Trgovsko ime (izmišljeno ime) ne sme biti sestavljeno iz besed: sirovo maslo, maslo, smetana, vrhnje, kajmak,

Člen 62.

V trgovinah in na ostalih krajih, kjer se prodaja margarina, mora biti postavljena na vidnem mestu ploča iz belega kartona ali emajla, na kateri je s črnimi ali temnomodrimi črkami napisana označba »Tukaj se prodaja margarina«.

Črke morajo biti najmanj 50 mm visoke in 10 mm široke.

Člen 63.

Prepovedano je v trgovini in na ostalih krajih, kjer se prodaja sirovo maslo, istočasno prodajati margarino.

Člen 64.

Prodajati margarino od hiše do hiše je prepovedano.

Člen 65.

Kdor hoče proizvajati margarino, mora dobiti za to privoljenje nadzornih oblastev, v kojih področju bi se imela otvoriti tvornica. V pisni prošnji glede otvoritve tvornice je treba navesti vse prostore, v katerih bi se imela namestiti tvornica.

Tvornica mora nadalje otvoriti knjigo, kjer bodo nadzorni organi mogli vsak čas videti, katero vrsto sirovine, v kateri količini in od kod jo je dobila tvornica v predelovanje.

Ostale masti.

Člen 66.

Ostale strjene masti, ki služijo za prehrano, pa jim ne pripada niti označba »sirovo maslo« niti »margarina«, in kolikor so homogene sestave, je treba ustrezno označiti (za svinjsko mast, loj ali kokosovo mast itd.).

Ako je navedeno tudi kako trgovsko ime (izmišljeno ime), se sme trgovsko ime označiti samo z manjšimi črkami, nego je napisana predpisana označba.

Člen 67.

Kokosove masti morajo biti zamotane v beli papir. Na vidnem mestu omota mora biti napisana s tiskanimi črkami črne ali temnomodre barve označba »kokosova mast«.

Člen 68.

Zmesi masti, ki so po svoji konsistenci, videzu ali barvi slične svinjski masti ali maslu (kuhanemu sirovemu maslu), pa služijo za prirejanje, se morajo označiti z označbo »mast za pripravljane hrane«.

Ako je napisano tudi kako trgovsko ime (izmišljeno ime), se sme to trgovsko ime označiti samo z manjšimi črkami, nego je napisana označba.

Trgovsko ime (izmišljeno ime) ne sme biti sestavljeno iz besed: sirovo maslo, smetana, vrhnje, kajmak ter buter.

Člen 69.

»Mast za pripravljane hrane« se sme barvati z neškodljivimi barvami.

Pri rumeno barvani »masti za pripravljane hrane« mora 5% celokupne masti tvoriti sezamovo olje.

Člen 70.

Sredstva za konserviranje, kemikalije in aromatične stvari razen kuhinjske soli so pri pripravi »masti za

pripravljanje hrane« prav tako prepovedana kakor pri pripravljanju margarine.

Člen 71.

Vse posode, zaboji in kadi, v katerih prihaja »mast za pripravljane hrane« v promet, morajo biti na dobro vidnem mestu označene s predpisano označbo, napisano v rdeči barvi tako, da je velikost črk najmanj 40 mm.

Člen 72.

Določila glede margarine, navedena v členu 59. in 62., veljajo tudi za »mast za pripravljane hrane«.

Člen 73.

Prepovedano je prodajati za ljudsko prehrano masti: zamazane, onečiščene z deli tkanin, žarke, plesnive ali drugače pokvarjene. Dovoljeno ni prodajati masti s previsoko stopnjo kisline.

Člen 74.

Proizvode industrije masti, ki se dobivajo s hidriranjem olja s pomočjo katalizatorja, je treba označiti za hidrirane masti.

Homogene, hidrirane masti se smejo označiti tudi z imenom sirovine z dodatkom »hidrirano« (n. pr. hidrirano sezamovo olje, itd.).

Zmesi takih masti se smejo prodajati samo z označbo »masti za pripravljane hrane«.

Hidrirane masti morajo imeti normalen videz, barvo, duh ter ne smejo imeti več nego 2% kisline.

Določila, navedena v členu 58, 60, 64 in 65, veljajo tudi za hidrirane masti.

Olja.

Člen 75.

Olja, ki služijo za hrano, se morajo označiti, ako so enakomerna, to je, ako sestojé iz ene vrste olja, po imenu sirovine, iz katere se dotično olje dobiva, n. pr. olivno olje, sezamovo olje, bučno olje itd.

Člen 76.

Zmesi olja se smejo prodajati samo z označbo »Olje za pripravljane hrane«.

Člen 77.

Olivno olje, pomešano z drugimi olji, se ne sme prodajati z označbo »olivno olje«. Posode, v katerih prihajajo razne vrste olja v prodajo ali v katerih se hrani v skladišču, se morajo na vidnem mestu v zmislu člena 74. po predpisu označiti tako, da so črke najmanj 20 mm visoke.

Pri podrobni prodaji, t. j. v steklenicah do enega litra, zadošča po predpisu označena etiketa.

Člen 78.

Prepovedano je prodajati za ljudsko hrano žarka olja s tako stopnjo kisline, ki se po okusu čuti, ali drugače pokvarjena olja.

Člen 79.

Trgovina z oljem od hiše do hiše je prepovedana.

Moka, žito, kruh in ostalo pecivo

Člen 80.

Moka je pšenična, ržena in koruzna. Ostale vrste moke (ječmenova, ovsena, riževa, prosena, ajdova, kakor tudi moka leguminoz) prihajajo redkeje v promet.

Člen 81.*

Po uzansah za trgovino z moko so določeni za pšenično moko tipi: št. 00 in 0 (moka za pecivo), št. 2, (moka za kuhanje); št. 4 (krušna moka prve vrste); št. 6 (krušna moka druge vrste); št. 7 (krušna moka tretje vrste); št. 8 (krmilna moka).

Člen 82.

Mešanje moke različnih žitaric in leguminoz je dovoljeno samo z natančnim opisom sestavnih delov in mer, v katerem se je mešalo.

Člen 83.

Moka in žito ne sme biti kislo, črvivo, žarko ali drugače pokvarjeno, onečiščeno ali imeti v sebi primesi rudninskega, rastlinskega ali živalskega značaja, posebno pa ne sme biti snetljivo, črvivo in mora biti brez ljulike.

Člen 84.

Dovoljeno je poliranje žitaric (riža in ječmena) z neškodljivimi rudninskimi tvarinami do 0,2%. Barvati žito, leguminoze in moko ni dovoljeno.

Člen 85.

Za pripravljanje kruha in peciva se sme uporabljati samo dobra, nepokvarjena moka.

Člen 86.

Kruh ne sme biti kisel ali plehek ter mora biti dobro izpečen.

Razen kuhinjske soli niso dovoljene nikake rudninske primesi.

Prepovedano je prodajati pokvarjen kruh ali pecivo.

Člen 87.

Ako se kruh ali pecivo pripravlja iz zmesi moke, tedaj je treba sestavne dele točno označiti.

Primes riževe ali koruzne moke in slada je, ako je manjša nego 5%, dovoljena tudi brez označbe.

Člen 88.

Za peciva se ne smejo uporabljati trgovska imena (izmišljena imena), ki ne ustrezajo kvaliteti peciva in bi

* Ta člen je bil s popravkom ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje S. br. 16293 z dne 29. julija 1930., objavljenim v »Službenih novinah« št. 178/LXVI z dne 7. avgusta 1930., izpremenjen in se glasi:

Člen 81.

Po uzansah za trgovino z moko so določeni za pšenično moko tipi: št. Ogg in Og (moka za pecivo), št. 2 (moka za kuhanje), št. 4 (krušna moka prve vrste), št. 5 (pšenična moka), št. 6 (krušna moka druge vrste), št. 7 (krušna moka tretje vrste), št. 8 (krmilna moka).

ogla kupca zavesti v zmotu. Na pr.: mlečno pecivo mora biti v resnici z mlekom narejeno.

Člen 89.

Kruh (razen peciva in specialnih vrst kruha, ki prihajajo v trgovino v manjši teži nego pol kg), se sme prodajati samo v kosih (štrucih) po $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, 1, $1\frac{1}{2}$, 2, $2\frac{1}{2}$ in 3 kg.

Člen 90.

Razlika med predpisano težo v členu 89. in resnično težo sme znašati pri svežem kruhu največ 3%, pri starem kruhu pa največ 5%.

Člen 91.

Prepovedano je za oslajanje peciva uporabljati saharin in ostala umetna sladila.

Člen 92.

Pekarne, skladišča za moko in trgovine kruha in peciva vseh vrst se morajo dobro zračiti in morajo biti snažna. Ne smejo se uporabljati za spalnice in za stanovanje.

Člen 93.

Kruh se mora pripravljati in prodajati v največji snažnosti.

Osebe, ki so okužene z nalezljivimi boleznimi, se ne smejo zaposliti pri pripravljanju in prodaji ter razpečevanju kruha in peciva.

Blago, ki bi s čimer koli vplivalo na kakovost, na duh in okus kruha ali peciva, se ne sme prodajati v istih prostorih, kjer se prodaja kruh ali pecivo.

Člen 94.

Korita za testo in ostalo pekarsko orodje se sme biti iz cinka niti iz pocinkane pločevine.

Člen 95.

Prepovedano je prodajati barvani kruh ali pecivo.

Člen 96.

Droži (kvas) morajo biti sveže, brez primesi in brez sredstva za konserviranje (očuvanje).

Člen 97.

Pecivo, ki se pripravlja z jajcem (in ki se prodaja pod tako označbo), mora imeti najmanj 150 g vsebine jajca na 1 kg.

Pri pripravljanju takega peciva je treba uporabljati vedno celo vsebino jajca (beljak in rumenjak).

Člen 98.

Na originalnem omotu zavoja peciva se mora vedno označiti lastnik tvornice ali prodajalec.

Jajca in konzerve jaje.

Člen 99.

Z označbo »jajce« se sme prodajati samo kokošje jajce. Jajca ostale perutnine se morajo označiti po vrsti živali (gosje jajce, račje jajce itd.).

Člen 100.

Sveža jajca so samo jajca, ki razen snižja niso predelana na drug način.

Jajca, ki se imajo v hladnih skladiščih, v apnu, v vodenem steklu ali slično, je treba že po načinu konserviranja (očuvanja) vidno označiti. Način konserviranja je treba označiti tudi na omotu in zabojih (posodi), v katerih so taka jajca.

Člen 101.

Prepovedano je prodajati za hrano pokvarjena jajca.

Člen 102.

Konserva jajc, pripravljena s sušenjem cele vsebine jajca ali samo beljakovine ter rumenjaka, mora ustrezati sušini jajca, oziroma beljakovine ali rumenjaka.

Člen 103.

Pri pripravljanju konserv jajc ni dovoljeno uporabljati sredstva za konserviranje (čuvanje).

Člen 104.

Preparate, ki niso pripravljeni izključno iz jajca, ni dovoljeno prodajati z označbo surogat jajc (nadomestilo).

Sadje, zelenjava, gobe in konzerve sadja in zelenjave.

Člen 105.

Prodajati sadje, ki je nagnito, plesnivo, smrdljivo ali ki kaže kake drugačne znake razpadanja, ni dovoljeno.

Prepovedano je prodajati nezrelo sadje, razen z označbo »sadje za vkuhanje«.

Člen 106.

Prodajati zelenjavo, ki je nagnila, plesniva, smrdljiva ali ki kaže kake drugačne znake razpadanja, ni dovoljeno.

Člen 107.

Gobe, ki služijo za hrano, ne smejo biti strupene ali sumljive. Ako se prodajajo v svežem stanju, ne smejo biti uvele, nagnile, od črvov in mrčesa razjedene.

Člen 108.

Suho sadje se ne sme prodajati, ako je zažgano, plesnivo ali drugače pokvarjeno.

Člen 109.

Pri pripravljanju suhe zelenjave in sadja so dovoljene primesi kuhinjska sol in sladkor, ostala sredstva za konserviranje pa so prepovedana.

Člen 110.

Pri pripravljanju sadja in zelenjave je prepovedano uporabljati saharin in ostala umetna sladila.

Razen alkohola, olja, octa, dišav, kuhinjske soli ter sladkorja niso dovoljena nikaka sredstva za konserviranje. Salicilna kislina se sme dovoliti samo v razmerju 100 mg na 1 kg.

Člen 111.

Pri zelenih konservah zelenjave je dovoljena primes bakrenih soli, in sicer največ 100 mg na 1 kg celokupne vsebine konzerve.

Člen 112.

Pokvarjene konzerve sadja in zelenjave, zlasti pa konzerve, ki imajo izbočene pločevinske škatle, se mora-

jo odstraniti iz prometa in trgovine (po potrebi tudi zapleniti).

Člen 113.

Notranja stran kovinskih posod za kumare in ostalo zelenjavo, ki se konservira z octom ali razsoljo (slanico), mora biti dobro emajlirana.

Med in umetni med.

Člen 114.

Z označbo »med« je dovoljeno prodajati samo čisti med čebel.

Proizvod, ki se dobiva, ako se čebele hranijo s sladkorjem ali s tvarinami, ki vsebujejo sladkor, je treba označiti »med čebel, hranjenih s sladkorjem« in izpisati s temno rdečimi črkami tako, da so črke najmanj 20 mm visoke.

Člen 115.

Posode, v katerih se prodaja inozemski med (uvožen), morajo imeti na vidnih mestih označbo »inozemski med«, izpisano s temnimi črkami tako, da so črke najmanj 15 mm visoke.

V fakturah, ki se nanašajo na inozemski med, je treba vedno navesti tudi izvor meda.

Člen 116.

Mešanje inozemskega meda z domačim je prepovedano.

Člen 117.

Pri spravljajanju meda v posode je treba poleg kemijske sestave paziti tudi na izgled, duh in okus.

Člen 118.

Prepovedano je prodajati skisani ali drugače pokvarjeni med.

Med, ki je zavrel, ni dovoljeno prodajati na drobno.

Člen 119.

Prodajati med, ki ima več nego 25% vode, ni dovoljeno.

Člen 120.

Prepovedano je trgovati z medom, ki je barvan, povzročen s raznimi primesmi, kakor s škrobom, škrobnim sirupom, sredstvi za konserviranje (očuvanje) itd.

Člen 121.

Prodajati se sme tudi med v satovju, ako je brez stanic, ki služijo za razplod, in ako ni drugače onečiščen.

Člen 122.

Prepovedano je trgovati s sladkornimi proizvodi, ki so po svojem izgledu, konstrukciji in barvi slični medu (umetni med).

Sladkor, slaščice (slaščičarsko in medarsko blago), marmelade, sadni sokovi in sirupi.

Člen 123.

Sladkor (pesni sladkor in sladkor sladkorne trstike) ne sme obsegati nikakih primesi.

Člen 124.

Škrobni sladkor, škrobni sirup in invertni sladkor ne smejo vsebovati:

1. saharina in ostalih umetnih sladil;
2. nikake primesi in onečiščenja (razen tistih primesi, ki prihajajo iz dobivanja samega).

Pri škrobnem sladkorju in škrobnem sirupu je dovoljen dodatek največ 40 mg žveplene kisline na 100 g sladkorja ali sirupa.

Proizvodi, ki so močnejše žveplani, se ne smejo prodajati za neposredno potrošnjo (konsum), temveč se smejo uporabljati samo za daljno priredbo živil z vidno označbo količine dodane žveplene kisline. Dodajati žvepleno kislino invertnemu sladkorju je prepovedano.

Člen 125.

Slaščice (slaščičarsko in medarsko blago) kakor tudi sadje v sladkorju se ne sme barvati z barvami, ki so škodljive za ljudsko zdravje. Primesi tvarin za doseganje večje teže, za zdravje škodljivih sladil (saharin, dulcin itd.) niso dovoljene.

Člen 126.

Prepovedano je prodajati skisano, plesnivo, z živalimi onesnaženo ali drugače pokvarjeno medarsko in slaščičarsko blago.

Člen 127.

Medarsko in slaščičarsko blago se ne sme prodajati pod imenom, ki bi moglo kupca zavesti v zmoto, t. j. pod označbo »medenjaki« je dovoljeno prodajati samo slaščice, ki so pripravljene z medom itd.

Člen 128.

Glede posod in orodja pri pripravljanju in prodajanju medarskega in slaščičarskega blaga veljajo določila člena 94.

Člen 129.

Omoti, v katerih prihajajo slaščice v trgovino, kakor tudi papirji, ki služijo za podlago pri peki, morajo ustrezati higienskim zahtevam.

Člen 130.

Pri pripravljanju marmelade je prepovedano uporabljati tvarine, ki vsebujejo škrob, umetna sladila, umetne sadne ekstrakte, za zdravje škodljive barve, sredstva za zgoščevanje.

Člen 131.

Ako je marmelada pripravljena iz polsuhega ali suhega sadja, se mora to vidno označiti.

Člen 132.

Prepovedano je prodajati razkrojene, plesnive marmelade, razkrajajoče se marmelade ali marmelade, ki so onečiščene z organsko ali rudninsko nesnago.

Člen 133.

Prepovedano je dodajati rudninske kisline, umetne sadne ekstrakte, umetna sladila ter sredstva za konzerviranje (razen sladkorja), sadnim esencam in esencam za sirupe in limonade.

Člen 134.

Za priredbo sirupov, ki nosijo ime kakšnega sadja, se sme uporabljati samo sok sadja in sladkorja.

Za pripravljanje ostalih specialnih sirupov in grenadine, ogrejet itd. se smejo uporabljati razen sladkornega sirupa samo tvarine, ki so za pripravo potrebne.

Za pripravljanje specialnih sirupov se sme namesto pesnega sladkorja in sladkorja sladkorne trstike uporabljati škrobni sirup ter škrobni in invertni sladkor.

Člen 135.

Sadni sokovi, esence za sirupe in limonade ne smejo biti pokvarjeni in ne smejo imeti za zdravje nevarnih rudninskih in organskih nesnag.

Umetne kisline (sifoni, soda-vode) in limonade.

Člen 136.

Voda, ki se uporablja za pripravljanje umetnih slatin in limonad, mora ustrezati zahtevam čiste pitne (studenčne) vode.

Člen 137.

Dovoljeno je uporabljati za impregniranje vode samo čisto ogljikovo kislino (ogljikov dvokis). Ako se ogljikova kislina razvija na mestu samem, potem jo je dovoljeno razvijati samo iz kemikalij, ki so brez arzena, razviti plin pa mora iti najmanj skozi dve pralici (posodi, v katerih se plini očistijo). Kemikalije, ki služijo za razvijanje ogljikovega dvokisa, se morajo hraniti v posebnem prostoru.

Člen 138.

Z označbo »limonada« je treba razumeti pijačo, ki se dobiva z mešanjem umetnih slatin s sadnimi sirupi, rastlinskimi sirupi, organskimi kisljinami in esencami, nadalje z impregniranjem sirotke, mleka itd. z ogljikovo kislino s primesjo sladkorja ali brez nje.

Člen 139.

Sladkor, sadni sirupi, esence in sirupi, ki se uporabljajo pri pripravljanju limonade, morajo ustrezati zahtevam, navedenim v členu 123., 124., 133. in 135.

Člen 140.

Prepovedano je uporabljati pri pripravljanju limonade: rudninske kisline, sredstva, ki povečajo penjenje, sredstva za konzerviranje, za zdravje škodljive barve in umetna sladila (saharin, dulcin itd.). Barvanje z neškodljivimi barvami je dovoljeno.

Vsa določila veljajo tudi za bonbone.

Člen 141.

Limonade, ki imajo ime kakšnega sadja, se smejo pripravljati samo iz sadnega sirupa in umetne kisline.

Člen 142.

Umetne kisline in limonade ne smejo biti motne, plesnive, smrdljive ali drugače pokvarjene; tudi ne smejo biti onečiščene s kovinskimi spojinami, ki so zdravju nevarne.

Člen 143.

Umetne kisline in limonade se smejo prodajati samo v steklenicah. Na steklenicah se mora vidno označiti firma tvornice in lastnika trgovine.

Steklenice tuje firme se ne smejo uporabljati, razen ako se ime in firma ne pokrije z novo etiketo.

Člen 144.

Prostori, v katerih se pripravlja umetna kislina ali limonada, morajo biti svetli, zračni, morajo imeti pod iz trdega materiala (cementa, betona, kamna), z dobrim odtokom za vodo. Ti prostori se ne smejo rabiti za spalnice, za stanovanje, za pralnice in kuhinje.

Vsaka tvornica mora imeti naprave, s katerimi se morejo prazne steklenice higiensko čistiti.

Steklenice se morajo napolnjevati v največji snaznosti.

Člen 145.

Cevi in deli aparatov za dobivanje rudninskih vod, ki pridejo v dotiko ali skozi katere gre ogljikova kislina, smejo biti samo iz čistega kositra ter dobro pokositrenega bakra in medi.

Sestavni deli teh aparatov ne smejo biti iz svinca ali iz kovine, ki vsebuje svinec, razen posode, v kateri se razvija ogljikova kislina.

Člen 146.

Aparati za dobivanje rudninskih vod morajo biti opremljeni z varno napravo proti nezgodam.

Člen 147.

Kovinske glave sifonskih steklenic, kolikor pridejo v dotiko z vodo, nasičeno z ogljikovo kislino, ne smejo vsebovati več nego 1% svinca.

Obroči, ki služijo za zatvarjanje steklenic, morajo biti iz gume, ki ne vsebuje svinca.

Člen 148.

Vse tvornice, ki se bavijo s pripravljanjem umetne kisline in limonade, morajo prositi za pismeno privolenje pristojnih nadzornih oblastev, v katerih področje spadajo.

V prošnji je treba navesti in označiti vse prostore, ki služijo pri pripravljanju navedenih proizvodov. Naknadno adaptirane prostore je treba pismeno prijaviti istim oblastvom.

Člen 149.

Ostale brezalkoholne pijače, ki ne spadajo med limonade, brezalkoholna vina, brezalkoholna sadna vina ali brezalkoholno pivo, ne smejo vsebovati rudninske kisline, sredstva za konzerviranje (očuvanje) ter za zdravje škodljivih barv.

Izmed organskih kislin so dovoljene: vinska, citronska in mlečna, dokler je oksalna kislina prepovedana. Alkohola smejo vsebovati največ 1%.

Člen 150.

Te pijače ne smejo vsebovati umetnih sladil in morajo imeti na vidnem mestu označbo »brezalkoholna pijača«; ta označba ne sme biti izpisana z manjšimi črkami nego trgovsko (izmišljeno) ime.

Člen 151.

Določila, navedena v členu 141., veljajo tudi za te pijače.

Pivo.

Člen 152.

Pivo, ki se daje v promet, mora biti zdravo ter za užitek ljudem prikladno.

Člen 153.

Prepovedano je prodajati pivo:

1. ki zavdarja ali ki je kiselkasto;
2. ki je plesnivo;
3. ki je motno, ki preostaja v sodu po točenju, ali ki se prelije iz steklenic;
5. ki je s pomočjo nedovoljenih sredstev konzervirano (salicilne, bencolne kisline, kalcijev ali natrijev bisulfat itd.).

Člen 154.

Škodljivo je pivo:

1. ki vsebuje več nego 0.016 grama žveplene kisline v enem litru ali je pripravljeno z različnimi sredstvi za konzerviranje;
2. ki ostaja v čašah gostov, oziroma pivo, ki se meša s takimi ostanki;
3. ki se prelija pri polnjenju čaš in steklenic, oziroma pivo, ki se meša s takim pivom;
4. nevtralizirano pivo, čigar kislina se naredi z različnimi sredstvi neobčutna.

Člen 155.

Za pokvarjeno pivo se smatra:

1. kislo pivo, oziroma pivo, ki kaže znake kvarjenja;
2. motno pivo, odnosno pivo, ki oddaja zopern okus;
3. pivo, ki ostaja po točenju v sodih.

Člen 156.

Zdravju škodljivo, oziroma apokvarjeno pivo se mora uničiti. Ostalo pivo, ki ne ustreza gornjim določilom, se mora odstraniti iz prometa in po možnosti uporabiti za napravo octa, oziroma se mora uničiti.

Dišave.

Člen 157.

Vse dišave, ki prihajajo v trgovino, morajo biti prikladne za užitek ljudem ter ne smejo biti pokvarjene.

Člen 158.

Prepovedano je dišave potvarjati, bodisi v zmlitem, bodisi v celem stanju.

Člen 159.

Prepovedano je dišavam dodajati sredstva, ki povečavajo njihovo težo.

Člen 160.

Prepovedano je barvanje dišav z različnimi barvami, bodisi v celem bodisi v zmlitem stanju.

Člen 161.

Prepovedano je potvarjati dišave z različnimi njim sličnimi surogati ali sličnimi proizvodi.

Člen 162.

Prepovedano je prodajati in potvoriti cimet s takozvanim ekstrahiranim cimetom.

Člen 163.

Dišave, ki ne ustrezajo tem predpisom, se morajo zapleniti in uničiti.

Člen 164.

Trgovec mora hraniti originalne fakture o dišavah ter jih na zahtevanje izročiti oblastvu.

Kava.

Člen 165.

Prepovedano je prodajati kavo v potvorjenem stanju.

Člen 166.

Prepovedano je prodajati kavo v sirovem stanju, ki bi bila barvana s kakršnimikoli barvami.

Člen 167.

Prepovedano je prodajati kavina zrna pod takimi imeni ali označbami krajev, iz katerih ne izvirajo.

Člen 168.

Prepovedano je prodajati razne surogate z označbo prave kave.

Člen 169.

Prepovedano je praženo kavo potvoriti s sličnimi ji surogati in take surogate spravljati v promet kot kavino zrnje.

Člen 170.

Potvorbe se morajo zapleniti in uničiti.

Čaj.

Člen 171.

Prepovedano je čajno listje finejše vrste potvoriti z raznimi primesmi slabše vrste, kakor tudi pridodajati pravemu čaju tuje listje ali že rabljeni čaj, posušiti in nanovo prodajati.

Člen 172.

Prepovedano je čajnemu listju dodajati sredstva, s katerimi se povečava njegova teža.

Člen 173.

Prepovedano je barvanje čajnega listja z raznimi nedovoljenimi barvami.

Člen 174.

Prepovedano je prodajati razne surogate za čajno listje.

Člen 175.

Trgovec mora hraniti fakture o čajnem listju, ki ga ima na zalogi, ter jo na zahtevanje pokazati nadzornim organom.

Člen 176.

Potvorbe ali napačno označene vrste čaja se morajo zapleniti in uničiti.

Kakao in čokolada.

Člen 177.

Prepovedano je prodajati kakao, ki je potvorjen z moko, kokosovimi lupinami, dekstrinom ali sličnimi sredstvi.

Člen 178.

Prepovedano je umetno barvati kakao z raznimi barvami.

Člen 179.

Prepovedano je prodajati razne surogate kakaoa z napačnimi označbami.

Člen 180.

Vsi razni surogati kakaoa morajo imeti točno označbo, iz česa izvirajo in koliko odstotkov imajo pravega kakaoa.

Člen 181.

Čokolada, ki prihaja v trgovino, mora biti prikladna za užitek ljudem.

Člen 182.

Prepovedano je barvati čokolado z raznimi barvami, ki so škodljive za zdravje.

Člen 183.

Potvorbe se morajo zapleniti in uničiti.

Ribe, raki in žabe.

Člen 184.

Na tržišče je dovoljeno donášati samo take ribe, rake in žabe, ki so zdrave in prikladne za užitek ljudem.

Člen 185.

Prepovedano je prodajati take ribe, rake in žabe, ki bi bile stare in smrdljive.

Člen 186.

Prepovedano je dajati v promet tako ribo, ki je bila ubita z dinamitom ali z drugimi raznesili, kakor tudi tako, ki bi bila zastrupljena in vjeta z nedovoljenimi sredstvi.

Člen 187.

Ribe, ki se nudijo na prodajo, se morajo prodajati po teži, in tista stran tehtnice, na katero pride riba, mora biti iz pletene žice z okenci po 1 cm.

Člen 188.

Prepovedano je, ob času prodaje polivati tržišča z vodo, ki služi za umivanje rib.

Člen 189.

Pri sekanju ribe se morajo ostanki pospraviti in odnesti s tržišča. Prepovedano je odpadke metati pod klop ali v posode, v katerih se umivajo ribe.

Ribje konzerve.

Člen 190.

Prepovedano je prodajati take ribje konzerve, ki so pokvarjene, stare in za užitek ljudem neprikladne.

Člen 191.

Prepovedano je dajati v promet ribje konzerve, ki so konservirane z različnimi sredstvi, ki so škodljiva ljudskemu organizmu.

Člen 192.

Prepovedano je prodajati ribje konzerve, ki so barvane z različnimi nedovoljenimi barvami, zlasti z barvami, ki so škodljive človeškemu organizmu.

Člen 193.

Prepovedano je prodajati ribje konzerve, spravljene v škatlicah, ki vsebujejo več nego 3% svinca.

Člen 194.

Prepovedano je prodajati ribje konzerve, ki vsebujejo večje količine dišav z ostrim vonjem, ki imajo namen, da se prikrije razkrajanje in gniloba.

Člen 195.

Prepovedano je dajati v promet ribje konzerve, ki so v razkrajanju.

Člen 196.

Vse ribje konzerve morajo imeti označbo, katere vrste so, in označbo, od katere firme prihajajo.

Člen 197.

Ribje konzerve, ki ne ustrezajo tem določilom, se morajo zapleniti in uničiti.

Kaviar.

Člen 198.

Kaviar, ki prihaja v promet, mora biti svež in za užitek ljudem prikladen.

Člen 199.

Prepovedano je potvarjati kaviar s sagom, oljem, buljonom, pivom, njim sličnimi potvorbami, kakor tudi z barvanjem itd.

Člen 200.

Prepovedano je prodajati tak kaviar, ki je nenaravno kisel in žark, to je v razkrajanju, ali plesniv.

Člen 201.

Kaviar, ki bi bil popačen ali ki bi bil drugače pokvarjen ter za užitek in zdravje škodljiv, se mora zapleniti in uničiti.

Droži in kvas.

Člen 202.

V promet je dovoljeno dajati samo take droži ali kvas, ki niso potvorjene.

Člen 203.

Prepovedano je dajati v promet take droži ali kvas, ki so zmes pravih droži in pivskega kvasa.

Člen 204.

Prepovedano je dajati v promet tako vrsto droži, ki je potvorjena s škrobom.

Člen 205.

Prepovedano je dajati v promet take vrste droži ali kvasa, ki so v nenormalnem vretju ali v razkrajanju.

Člen 206.

Prepovedano je dajati v promet taka sredstva in preparate, ki naj bi bili surogat droži ali kvasa, pa so škodljivi za užitek ljudem.

Člen 207.

Prepovedano je drožem ali kvasu dodajati taka sredstva, ki imajo namen povečati težo.

Člen 208.

Droži je dovoljeno prodajati samo v pekarskih prodajalnicah ter v lokalih za prodajanje živil. V lokalih kake druge vrste je prepovedano prodajati droži.

Člen 209.

Droži se morajo imeti poleti in pozimi na suhem kraju pod steklenim zvonom.

Člen 210.

Droži se morajo izključno prodajati na tehtnico, odrezek pa se mora zamotati v pergamentni papir.

Člen 211.

Prepovedano je zamotavati odrezke droži v časniški papir.

Člen 212.

Droži, ki ne ustrezajo gornjim določilom, se morajo zapleniti in uničiti.

Ocet.

Člen 213.

Ocet, ki prihaja v trgovino, se deli na namizni ocet, ki mora imeti najmanj 4% octove kisline, ocet z najmanj 7—10% octove kisline ter octovo esenco z najmanj 60% octove kisline.

Člen 214.

Prepovedano je ocet ali octovo esenco barvati z barvami, ki so zdravju škodljive.

Člen 215.

Prepovedano je dajati v promet ocet, ki:

1. vsebuje razne usedline ali po katerem plavajo octove glivice ali črviči;
2. ki je potvorjen s svobodnimi rudninskimi kislinami, kakor tudi s tujimi organskimi ali anorganskimi kislinami in vobče s sredstvi, ki so njim slična;

3. ki ima tuj okus ali vonj;
4. kateremu je dodan poper, paprika itd., njihov dodatek pa ni posebej označen;
5. ki je barvan z različnimi barvami.

Člen 216.

Prepovedano je imeti očet v takih posodah, ki so iz bakra, rumene medi, pa če so tudi to samo zapore ali pipe, kakor tudi iz zlitine, ki ima v sebi več nego 3% svinca.

Člen 217.

Vse priprave, ki služijo pri prodaji octa, morajo biti v največji snaznosti in ne smejo služiti za nobeno drugo svrho.

Člen 218.

Potvorbe se morajo zapleniti in, kolikor se morejo uporabiti za tehniške namene, se morajo prodati pod nadzorstvom pristojnih organov.

Člen 219.

Pod imenom vinskega octa se sme dajati v promet samo proizvod octovega vretja vina in vina od tropin, in sicer, ako ta proizvod ni pokvarjen in ako vsebuje najmanj 4% octove kisline. Določila členov 214. do 218. veljajo tudi za vinski očet.

Tehnice, mere in priprave za merjenje.

Člen 220.

Vse mere ter vobče vse naprave, ki služijo kot možno sredstvo za odmerjanje živil, morajo biti mero-skušene in povsem snazne pri uporabi.

Člen 221.

Prepovedano je uporabljati razne priprave za merjenje za katerikoli drugi namen, nego za katerega je priprava namenjena.

Gostilne in krčme.

Člen 222.

Vsaka gostilna ali krčma mora biti v največji snaznosti in redu.

Člen 223.

Prepovedano je pljuvati na pod; za to se morajo v vsakem kotu namestiti pljuvalniki, ki se vsak dan snazno umijejo. Prepovedano je dovajati pse v lokale.

Člen 224.

V vsaki gostilni ali krčmi mora biti viden napis: strogo je prepovedano pljuvati na pod.

Člen 225.

V vsaki krčmi ali gostilni se mora pod vsak čas, ko se zapró, snazno umiti.

Člen 226.

Mize in stoli morajo biti snazni. Napolirane površine se morajo vsak dan ribati.

Člen 227.

Pribor, kakor vilice, noži, čaše, steklenice, krožniki morajo biti v največji snaznosti, v redu in nepoškodovani.

Člen 228.

Kuhinja mora biti v največji snaznosti in redu in prepovedano je imeti v kuhinji odpadke in tkzv. pomije. Na oknih kuhinje morajo biti pritrjene mreže iz organ-tina ali žice, da se prepreči dolet letečemu mrčesu (muhe) v kuhinjo. V kuhinji ne sme nikdo spati in v njej se ne sme imeti nikaka obleka ali obutey. Pomije se ne smejo imeti v bližini kuhinje, temveč dalje od nje in posoda za pomije mora biti dobro pokrita, da ne zvdarja in da brani pristóp muham.

Člen 229.

Razno posodje, ki služi za pripravljanje jedil mora biti v največji snaznosti ter dobro glazirano.

Člen 230.

Prepovedano je uporabljati pri pripravljanju jedil bakreno, medeno ali cinkasto posodje, kakor tudi njihove zlitine. Uporaba medenih posod za priredbo tkzv. snega in možnarjev ni prepovedana, toda zahteva se, da so nepokvarjene in snazne. Bakreno in cinkasto posodje se sme uporabljati, ako je prevlečeno z ustrezajočo plastjo kositra.

Člen 231.

Pisoarji in stranišča morajo biti čista in razkužena, stranišča za veliko potrebo pa morajo biti zaklenjena, ključ pa mora biti na prikladnem in vidnem mestu; vsak dan se morajo snaziti in razkuževati.

Člen 232.

Kleti morajo biti v največji snaznosti in redu. Prepovedano je imeti v kleti, v kateri se hrani vino, še tudi druga živila. Ako je v kleti priprava za pomivanje sodov, mora biti klet betonirana.

Člen 233.

Strežno osebje mora biti zdravo in snazno. Osebje se mora pred nastopom službe zdravniško pregledati in ta pregled se mora obdobjno ponavljati.

Pregled trgovin za živila.

Člen 234.

Trgovine z živili morajo biti zračne, svetle, snazne in proste vsakega mrčesa. V branjarjah se ne sme stanovati.

Člen 235.

Prepovedano je v trgovinah z živili pušiti, kakor tudi na pod pljuvati.

Člen 236.

Predmeti, ki imajo neprijeten duh, kakor petrolej, razne paste za čevlje, milo itd. se morajo imeti ločeno od drugih živil.

Člen 237.

Vse, kar je izpostavljeno prahu in muham, pa služi takoj za hrano, se mora zaščititi s posebnimi napravami.

Člen 238.

Prav tako se morajo zaščititi vsa taka živila, ki se lahko skvari in ki postanejo hitro žarka.

Člen 239.

Trgovine z živili se morajo dnevno snažiti od prahu, podl za umivanje se morajo dobro umiti, parkete pa dobro z oljem namazati.

Člen 240.

Pri slabem vremenu se mora po podu posuti žagovina, ki se mora zvečer odstraniti.

Člen 241.

Prepovedano je razstavljati med vrati ali pred prodajalnico samo moko, žito, krompir, čebulo itd.

Člen 242.

Živila, ki služijo takoj za jed, se morajo imeti v posebnih omaricah ali pod steklenim zvonom ali pod mrežico iz žice.

Člen 243.

Tehtnice, uteži in razne žlice, noži, kladviči, sekirice, razne pločevinaste mere, kakor tudi ves ostali pribor, ki služi pri prodaji, mora biti snažen in služiti samo v svrhu, za katero je namenjen.

Kazenska določila.

Člen 244.

Kdor se pregreši zoper določila tega pravilnika, se kaznuje po predpisih § 22. in 23. zakona o nadzorstvu nad živili, oziroma § 68. zakona o notranji upravi.

Člen 245.

Ta pravilnik velja od dne razglasitve v »Službenih novinah«.

S. broj. 10.691/30, 3. junija 1930.

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje
Nikola Preka s. r.

140.

Pravilnik

o brezplačni in znižani vožnji na železnicah in ladjah v državni eksploataciji.*

Velja od dne 1. marca 1930.

Da bi se odstranilo protislovje, ki obstoja med določilom § 4., zadnji odstavek, in določilom § 10., četrti od-

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 12. avgusta 1930. št. 182/LXVII,

stavek, gornjega pravilnika glede pravice narednikov do razreda pri potovanju z ladjami, se mora drugi stavek četrtega odstavka § 10. omenjenega pravilnika črtati in nadomestiti z naslednjim:

»Narednikom, gojencem podčastniških šol, orožnikom in vojakom pripada na železnici III. razred potniškega vlaka, na ladjah pripada narednikom in gojencem podčastniških šol II., orožnikom in vojakom pa najnižji razred«.

G. d. št. 63.496/30. — Iz generalne direkcije državnih železnic.

V Beogradu, dne 30. julija 1930.

141.

Na podstavi odstavka 3. člena 6. uredbe o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev št. 13.400/I. z dne 15. marca 1930. se predpisuje naslednji

Pravilnik

o terenskem delu tehniških uslužbencev gozdarske stroke.*

Člen 1.

Terenska dela so vsa tista dela, ki se opravljajo večinoma na prostem; v manjšem obsegu in v zvezi z njimi pa v improviziranih terenskih pisarnah. Taka dela so: vsakovrstno premerjevanje terena, gozdov, gozdnega zemljišča in lesnih produktov; ocena gozdov in zbiranje podatkov za napravo gospodarskih in eksploatacijskih načrtov in programov, zbiranje podatkov za izdelavo regulacijskih projektov v področjih hudournikov in drugih projektov za vse gradbene naprave v obstoječih gozdovih in v gozdovih, ki se nanovo zasajajo, zbiranje podatkov za pogozdovanje goličav in kršnih tal, izvedbe vseh gradbenih objektov in kultur v režiji, njihovo nadzorovanje, ako se vršé po podjetnikih; dela za izkoriščanje gozdov in gozdnih proizvodov in vsa druga terenska dela, ki so sorodna s prej navedenimi deli.

Dnevnice za tako delo tehniških uslužbencev se računajo v zmislu odstavka 3. člena 6. uredbe o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev št. 13.400/I. z dne 15. marca 1930.

Člen 2.

Za terenska dela po sprednjem členu se ne smatrajo: inspekcije terenskega dela, občasno nadzorstvo, komisijski pregledi, komisijske razprave glede ekspropriacije, izločanja in obeleževanja zemljišč za pogozdovanje, preizkuševanje projektov in proračunov vseh vrst, kolavdacije in superkolavdacije, proučevanje posamezno ali v komisijah; to pa samo tedaj, kadar se vsi ti posli opravljajo izven kraja stalnega službovanja, oziroma izven kraja terenskega dela. Kot taka se morajo smatrati tudi službena potovanja tehniških uslužbencev izven kraja terenskega dela.

Za take posle pripadajo njihovim izvrševalcem, državnim uslužbencem gozdarske stroke, dnevnice v zmislu

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 9. julija 1930., št. 153/LVII.

odstavka 1. in 2., člena 6., uredbe o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev št. 13.400/I. z dne 15. marca 1930.

Člen 3.

Ta pravilnik stopi v veljavo na dan razglasitve v »Službenih novinah« in velja za vsa terenska dela, izvršena potem, ko je stopila v veljavo uredba o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev št. 13.400/I. z dne 15. marca 1930.

V Beogradu, dne 27. maja 1930. št. 16.298.

Minister za gozde in rudnike
dr. Korošec s. r.

Minister za finance
Stanko Šverljuga s. r.

142.

Na osnovi čl. 9. uredbe o načinu vzgajanja v zavodih za vzgajanje dece in mlajših maloletnikov in v zvezi s § 451., odst. II., zakona o sodnem kazenskem postopku predpisuje minister pravde v sporazumu z ministrom za prosveto

Pravila

o polaganju izpita v ljudskih in višjih narodnih šolah zavodov za vzgajanje dece in mlajših maloletnikov.*

I. Izpiti.

Člen 1.

Ob koncu vsakega šolskega leta se bodo vršili izpiti v vseh ljudskih in višjih narodnih šolah, ki so v zavodih za vzgajanje dece in mlajših maloletnikov.

Člen 2.

Izpiti se bodo vršili v dneh, ki jih odredi ministrstvo za prosveto na predlog posvetovalnega odbora, odnosno uprave zavoda, kjer ni odborov.

Člen 3.

Izpiti se bodo vršili na svečan način. Poleg izpitne komisije bodo navzoči tudi vsi učitelji zavoda in po možnosti člani svetovalnega odbora, predstavniki oblasti in človekoljubnih udruženj, dobrotniki sklada za učence in drugi javni delavci, ki se zanimajo za vprašanja dece.

Člen 4.

Izpiti v šolah zavodov morajo podati jasno sliko o doseženem uspehu v dotičnem zavodu. Razen tega morajo služiti krajšnjemu prebivalstvu v viden dokaz o blagodejnem vplivu zavoda, da postane prebivalstvo prijatelj in sotrudnik zavoda kot človekoljubne in kulturne ustanove v svojem kraju.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 18. julija 1930., št. 161/LX.

II. Izpitna komisija.

Člen 5.

Izpitno komisijo tvorijo: en član svetovalnega odbora, ki ga določi odbor, upravitelj zavoda in pristojni šolski nadzornik.

Člen 6.

Izpitna komisija vodi zapisnik o svojem delu, ki se vpisuje v glavno zapisno knjigo in ki ga podpisujejo vsi člani komisije in učitelj, ki je izpraševal učence.

III. Izpraševanje učencev.

Člen 7.

Učence izprašuje učitelj, ki je predaval gojencem tekom šolskega leta. Pravico do izpraševanja imajo tudi člani komisije. Šolski nadzornik je dolžan, da da vsakemu gojencu vsaj po eno vprašanje.

IV. Ocenjevanje učencev.

Člen 8.

Izpitna komisija mora oceniti vsakega učenca.

Člen 9.

Pri ocenjevanju učencev naj se upošteva:

- a) duševno in telesno zdravje gojenca;
- b) znanje, ki so ga prinesli v zavod; in
- c) čas šolskega pouka v vsakem zavodu.

V. Ocenjevanje učnega in vzgojiteljskega osebja.

Člen 10.

Ob priliki opravljanja izpitov učencev se bo ocenjevalo tudi učno in vzgojiteljsko osebje.

Člen 11.

Strokovno oceno dela vseh učiteljev in vzgojiteljev izvaja šolski nadzornik.

Člen 12.

Ocene učnega in vzgojiteljskega osebja se predlagajo ministrstvu za prosveto in ministrstvu za pravosodstvo.

VI. Razstava šolskih del.

Člen 13.

V izpitnih dneh se bodo prirejale razstave ročnih del učencev iz šolskega, rokodelskega in kmetijskega pouka.

Člen 14.

V zvezi z razstavo se bodo prirejale za goste tudi prilične svečanosti z izbranim koncertnim sporedom, ki ga bodo izvajali učenci posameznih razredov ali celega zavoda.

VII. Nagrajanje učencev.

Člen 15.

Po končanih izpitih se bodo podeljevale najboljšim in najbolj marljivim učencem nagrade.

Nagrade bodo tvorile knjige z izbranim čtivom zabavnega in poučnega značaja.

VIII. Učna izpričevala.

Člen 16.

Po zaključku izpitov bo pripravila uprava zavoda učencem šolska izpričevala, te pa jim bo izdajala po potrebi ali ob priliki, ko izstopijo iz zavoda.

IX. Sklepna odredba.

Ta pravilnik stopi v veljavo in dobi obvezno moč z dnem, ko se objavi v »Službenih novinah«.

Beograd, dne 10. julija 1930., št. 66.768 P. 1982.

Minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

Minister za prosveto:

B. Maksimović s. r.

143.

V zvezi z razpisom ministrstva za notranje posle III. št. 12297 z dne 10. III. 1930. ter po izkazani potrebi, predpisujem to-le:

Izpremembe in dopolnitve o pristojnosti za posle resora ministrstva za trgovino in industrijo I. štev. 36413/0 z dne 4. decembra 1929.*

V navodilih I. št. 36413/0 z dne 4. 12. 1929. se opušča v členu 2. zadnji odstavek, ki se glasi:

»Po poslih svoje pristojnosti odločajo banske uprave« itd.

V Beogradu, dne 21. julija 1930., I. št. 22192/0.

Minister za trgovino in
industrijo

Juraj Demetrović s. r.

144.

Razne objave iz »Službenih novin«.

Številka 196 z dne 29. avgusta 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 9. julija 1930.: Napredovali so v 1. skupino II. kategorije:

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 30. julija 1930, št. 171/LXV.

Vaupotič Franja, učiteljica v Hočah, Novak Franja, učiteljica v Polju, Gregorič-Mandelj Angela, učiteljica v Gornji Šiški, Rainer Josip, učitelj v Gornji Poljskavi, Ločičnik Amaliya, učiteljica v Slovenski Bistrici, Okorn Regina, učiteljica v Radešu, Prelog Matilda, učiteljica v Murski Soboti, Kuhar Janko, učitelj v Črni, vsi dosedaj učitelji, odnosno učiteljice v 2. skupini II. kategorije; v 2. skupino II. kategorije: Ravter Amaliya, učiteljica v Šošanju, Černovšek-Tomažič Marija, učiteljica v Hočah, Kerbler-Cesar Antonija, učiteljica v Ptujski gori, Jelen Janez, vero-učitelj v Mostah, Dragan-Stanovec Ljudmila, učiteljica v Ljubljani, Prezelj Marija, učiteljica v Sostri, vsi dosedaj učitelji, odnosno učiteljice v 3. skupini II. kategorije.

Številka 197 z dne 30. avgusta 1930.:

Odlok ministrstva za kmetijstvo z dne 31. julija 1930.: Postavljena sta po službeni potrebi: za višjega veterinarskega pristava v 7. skupini I. kategorije v Soko Banji Šribar Maksim, višji veterinarski pristav v isti skupini in kategoriji pri sreskem načelstvu v Kočevju; za višjega veterinarskega pristava v 7. skupini I. kategorije v Prevaljah Kolenc Pavle, višji veterinarski pristav v isti skupini in kategoriji s sedežem v Dravogradu.

Številka 198 z dne 1. septembra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 28. avgusta 1930.: Zaradi daljšega bivanja ministra za trgovino in industrijo gosp. Juraja Demetrovića v inozemstvu se postavlja za njegove odsotnosti kot njegov namestnik gosp. dr. Shvegel Ivan, minister brez portfelja.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 30. julija 1930.: Postavljen je po službeni potrebi za veterinarskega svetnika pri sreskem načelstvu v Ljubljani v 6. skupini I. kategorije dr. Jedlička Viljem, veterinarski svetnik v isti skupini in kategoriji pri sreskem načelstvu v Ptuj.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 13. avgusta 1930.: Napredoval je za tajnika v 6. skupini I. kategorije pri uradu za pospeševanje obrti v Ljubljani Brozovič Ivan, pristav istega urada v 7. skupini I. kategorije.

Odlok ministrstva za finance z dne 9. avgusta 1930.: Za stalnega je potrjen Vaupot Lovro, davčni pripravnik v 5. skupini II. kategorije pri davčni upravi v Krškem, in postavljen za pomožnega davkarja v 4. skupini II. kategorije pri isti upravi.

List, ki ga je dovoljeno uvažati in razširjati. Z odlokom ministrstva za notranje posle z dne 16. avgusta 1930., I. br. 24934, je dovoljeno uvažati v našo državo in razširjati v njej list »Wiener neueste Nachrichten«, ki izhaja v nemškem jeziku na Dunaju.